



EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

9.12.2013

B7-0560/2013

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde (19.-20. december 2013)
(2013/2626(RSP))

**Elmar Brok, Corien Wortmann-Kool, Jean-Pierre Audy, Michael Gahler,
José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra**
for PPE-Gruppen
Roberto Gualtieri, Elisa Ferreira, Maria Eleni Koppa, Maria Eleni Koppa
for S&D-Gruppen
Guy Verhofstadt
for ALDE-Gruppen

RE\1012914DA.doc

PE525.619v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde (19.-20. december 2013) (2013/2626(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 12. juni 2013 om styrkelse af europæisk demokrati i den fremtidige ØMU¹, af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU: svar på Kommissionens meddelelser² og af 21. november 2013 om Kommissionens meddelelse om styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Unions (ØMU) sociale dimension³,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der påpeger, at EU-institutionerne og medlemsstaterne har gjort en beslutsom indsats for at genoprette den finansielle troværdighed og stabilitet, navnlig gennem vedtagelsen og gennemførelsen af strukturreformer og vedtagelsen af de nye rammer for økonomisk styring, og at denne indsats skal suppleres af en egentlig bankunion;
- B. der understreger, at der er behov for en bedre koordinering af den økonomiske politik for at styrke konkurrenceevnen, bæredygtigheden og jobskabelsen i EU;
- C. der bemærker, at fællesskabsmetoden er den rette metode, når man skal håndtere de udfordringer, EU og Unionens valuta er konfronteret med;
- D. der konstaterer, at alle afgørelser bør understøttes af parlamentarisk granskning og kontrol på det niveau, hvor afgørelserne træffes;
- E. der understreger, at fuld respekt for og nøje anvendelse af EU-retten er det grundlæggende element i denne politik;
- F. der konstaterer, at det i et ustabil geostrategisk miljø, hvor der hurtigt sker ændringer, og som er præget af nye sikkerhedsudfordringer, USA's fornyede fokus på Asien og Stillehavsområdet og finanskrisens virkninger, er nødvendigt, at EU påtager sig sit ansvar som en troværdig sikkerhedsgarant med reel strategisk selvstændighed navnlig i sit naboombåde, hvilket vil bidrage til at øge EU's egen sikkerhed;
- G. der bemærker, at den eneste måde, hvorpå stats- og regeringscheferne kan adressere denne geopolitiske udvikling og den ukoordinerede nedgang i forsvarsudgifterne, er at fremskynde koordineringen af forsvarssamarbejdet;

Om bankunionen

1. minder Det Europæiske Råd om den politiske forpligtelse, der går ud på, at den fælles

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0269.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0222.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0515.

afviklingsmekanisme bør vedtages inden udgangen af indeværende valgperiode; opfordrer Det Europæiske Råd til at gentage sit krav til Rådet om, at forhandlingerne om indskudsgarantidirektivet og genopretnings- og afviklingsrammen afsluttes med et vellykket resultat inden udgangen af 2013;

Om uddybelse af ØMU'en

2. opfordrer Det Europæiske Råd til at forpligte sig politisk med hensyn til den lovgivningsmæssige forberedelse på grundlag af traktaterne af en bedre koordinering af den økonomiske politik; forventer, at Parlamentet og de øvrige EU-institutioner når til enighed om de centrale elementer i en sådan bedre koordinering af den økonomiske politik inden udgangen af indeværende valgperiode;
3. kræver, at der på grundlag af ovennævnte bedre koordinering af den økonomiske politik vedtages en retsakt om "konvergensretningslinjer" efter den almindelige lovgivningsprocedure, i hvilken der for en nærmere bestemt periode fastsættes et meget begrænset antal mål for de mest presserende reformforanstaltninger;
4. gentager sit krav om, at medlemsstaterne sikrer, at de nationale reformprogrammer, der bør udarbejdes på grundlag af ovennævnte konvergensretningslinjer og gennemgås af Kommissionen, drøftes i og vedtages af de nationale parlamenter; anser dette for væsentligt for at styrke ejerskabet til og den demokratiske kontrol med hele processen;
5. anser det for hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne forpligter sig til at gennemføre deres nationale reformprogrammer i fuld udstrækning, efter at de er gennemgået; foreslår, at medlemsstaterne på dette grundlag kan indgå et "konvergenspartnerskab" med EU-institutionerne med mulighed for kriteriebaseret finansiering af reformforanstaltninger;
6. gentager, at et stærkere økonomisk samarbejde bør gå hånd i hånd med en incitamentsbaseret mekanisme; mener, at yderligere finansieringsmidler eller instrumenter som f.eks. en solidaritetsmekanisme skal være en integrerende del af EU-budgettet, men uden for lofterne i den fastlagte flerårige finansielle ramme;
7. minder om, at traktaten om stabilitet, samordning og styring skal integreres i EU-retten senest den 1. januar 2018 på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse som fastsat i artikel 16 i denne traktat;
8. minder om sin principielle holdning om, at den styrkede ØMU ikke bør opdele EU, men tværtimod etablere en dybere integration og stærkere styring, som skal være åben for alle medlemsstater uden for euroområdet på frivillig basis;
9. opfordrer Det Europæiske Råd til i fuldt omfang at efterleve bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);

Om forsvarspolitik

10. er af den opfattelse, at det i et ustabil geostrategisk miljø, hvor der hurtigt sker ændringer, og som er præget af nye sikkerhedsudfordringer, USA's fornyede fokus på Asien og Stillehavsområdet og finanskrisens virkninger, er nødvendigt, at EU – uden at der sker

overlapingner i forhold til eksisterende aktiviteter inden for rammerne af NATO – påtager sig sit ansvar som global politisk aktør og troværdig sikkerhedsgarant, navnlig i sine naboområdet og med reel strategisk selvstændighed, for at fremme fred og sikkerhed internationalt, beskytte sine interesser i verden og garantere borgernes sikkerhed; understreger i den forbindelse, at EU's politik skal være konsekvent, og at EU hurtigere og mere effektivt skal påtage sig dette ansvar;

11. konstaterer, at EU i øjeblikket er underlagt betydelige finansielle begrænsninger, og at medlemsstaterne af økonomiske, budgetmæssige og politiske årsager, der kan have sammenhæng med krisen i euroområdet eller ej, er inde i en fase med ukoordinerede nedskæringer i deres forsvarsbudgetter; fremhæver de potentielle negative konsekvenser af disse foranstaltninger for deres militære kapacitet og dermed for EU's evne til effektivt at påtage sig sit ansvar med hensyn til fredsbevaring, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed;
12. er af den opfattelse, at EU's stats- og regeringschefer for at adressere disse udfordringer skal gribe den lejlighed, som Det Europæiske Råds møde i december 2013 frembyder, ved at indtage en klar holdning til fordel for et stærkere europæisk forsvarssystem;
13. glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens meddelelse af 24. juli 2013 med titlen "Hen imod en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedssektor " (COM(2013)0542) og den endelige rapport af 15. oktober 2013 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik /formanden for Det Europæiske Forsvarsagentur;
14. opfordrer Det Europæiske Råd til at gennemføre de forslag, der er fremsat i Parlamentets betænkninger om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis (EDTIB);
15. mener, at medlemsstaterne først skal forpligte sig til at afhjælpe den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik operationelle mangler ved at forpligte sig til at yde støtte til både denne politiks civile missioner og militære operationer, navnlig gennem kapacitetsbidrag;
16. understreger, at der ved Lissabontraktaten indførtes flere nye instrumenter vedrørende den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, som endnu ikke er taget i brug; understreger i denne forbindelse behovet for at gennemføre disse bestemmelser med henblik på yderligere at styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og opfordrer Rådet til i fuldt omfang at udnytte disse instrumenter (såsom permanent struktureret samarbejde mellem medlemsstater (artikel 46, stk. 6, i TEU) og muligheden for at overdrage missioner og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik til navnlig denne gruppe af medlemsstater (artikel 42, stk. 5, og artikel 44, stk. 1, i TEU));
17. understreger betydningen af at iværksætte en proces med strategiske overvejelser med henblik på at fastsætte EU's mål og prioriteringer og fastlægge en køreplan med tidsrammer for et intensiveret forsvarssamarbejde (en hvidbog, der kunne tjene som ramme om overvejelser om nationale processer);
18. opfordrer Rådet til at arbejde for øget samarbejde på forsvarsmaterielområdet navnlig ved at bemyndige Det Europæiske Forsvarsagentur til at spille sin rolle i fuldt omfang med

hensyn til at fremme koordineringen, føre tilsyn med forpligtelser, prioritere investeringer i teknologier (bl.a. strategiske forudsætninger som f.eks. optankning i luften, satellitkommunikation, strategisk lufttransport, fjernstyrede luftsystemer, forsvar mod cyberangreb og det fælles europæiske luftrum), nå til enighed om større anvendelse af koalitioner af villige/kernegrupper og finde frem til en brugbar løsning på anvendelsen af kampgrupper;

19. opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til at yde støtte til en robust teknologisk og industriel basis for det europæiske forsvar, der kan afhjælpe fragmenteringen af de europæiske industrier og øge deres kreativitet og styrke gennem en tættere koordinering af planlægningen af de nationale forsvarsbudgetter (eventuelt via oprettelsen af et "europæisk semester" for forsvarsspørgsmål) og tættere koordinering på industriplan (harmonisering af standarder og certificering af forsvarsudstyr); efterlyser yderligere incitament og støtte til forsvarsindustrien med en forpligtelse til udvikling af centrale forsvarsteknologier og -systemer (skattemæssige incitament, økonomisk støtte til forskning og udvikling og institutionalisering af synergier mellem civile og militære kapaciteter);
20. understreger, at EU's styrke sammenlignet med andre organisationer ligger i Unionens enestående muligheder for at mobilisere hele viften af politiske, økonomiske, udviklingsmæssige og humanitære instrumenter for at støtte dens civile og militære krisestyring, missioner og operationer under en enkelt politisk myndighed – næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant – og at denne samlede tilgang, hvad enten der er tale om anvendelse af EU's "bløde magt" eller mere robuste aktioner om nødvendigt, giver EU en enestående og almindeligt anerkendt fleksibilitet og effektivitet;
21. støtter oprettelsen af et Råd af forsvarsministre, således at forsvarsanliggender kan få den vægt, de fortjener;
22. opfordrer stats- og regeringscheferne til – på baggrund af den strategiske betydning af det europæiske forsvar og omfanget af de udfordringer, Unionen står over for – i december 2015 at gennemgå, hvilke fremskridt der er gjort i gennemførelsen af Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i december 2013, på grundlag af en gennemførelsesrapport fra næstformanden i Kommissionen / Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.